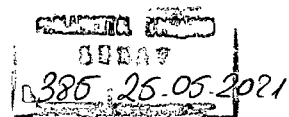
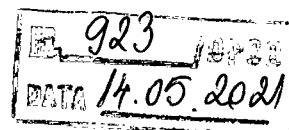

PRIM MINISTRU

STIMATĂ DOAMNĂ PREȘEDINTE,

În ședința din data de 13.05.2021, Guvernul a aprobat punctul de vedere cu privire la o inițiativă legislativă parlamentară aflată în dezbateră Senatului, pe care vi-l înaintăm alăturat.

Totodată, precizăm că susținerea acestuia pe parcursul etapelor procedurii legislative parlamentare va fi asigurată de reprezentanții ministerului menționat în anexă.

Cu stimă,

Florin Vasile CIȚU
PRIM-MINISTRU

**Doamnei senator Anca Dana DRAGU
Președintele Senatului**

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

ANEXA

Punct de vedere cu privire la o inițiativă legislativă parlamentară aflată în dezbateră Senatului

Nr. crt	Titlul inițiativei legislative/Numere Parlament	Solicitant PDV	Principalele reglementări	Ministere/ Instituții care vor asigura susținerea în Parlament	Punct de vedere al Guvernului
1.	Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități Plx. 30/2018 Bp. 541/2017 L 385/2018	Comisia pentru constituționalitate a Senatului Comisia pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități a Senatului	Astfel cum se menționează în Expunerea de motive, legea are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, cu modificările și completările ulterioare, în vederea înlăturării necorelărilor și inadverențelor constatate în modul de funcționare a Consiliului de Monitorizare.	MMPS	Nu susține legea în forma prezentată

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1748
11092018

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
385/19.09.2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul senator PSD Ioan-Narcis Chisăliță și un grup de parlamentari PSD (**Plx. 30/2018, Bp. 541/2017**).

I. Principalele reglementări

Astfel cum se menționează în *Expunerea de motive*, inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități*, cu modificările și completările ulterioare, propunându-se:

- extinderea atribuțiilor Consiliului de monitorizare astfel încât rolul acestuia să fie în concordanță cu prevederile art. 33 pct. 2 din Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități;
- dreptul de a promova, proteja și monitoriza implementarea prevederilor Convenției;

- îmbunătățirea substanțială a actului de monitorizare a procesului de implementare a Convenției;
- denumirea corpului de funcționari care au ca atribuții monitorizarea respectării drepturilor persoanelor cu dizabilități;
- introducerea unui articol care să confere dreptul Consiliului de Monitorizare de a iniția campanii de promovare și protejare a prevederilor Convenției și acțiuni de comunicare publică în conformitate cu scopul pentru care a fost creat, și anume acela de a proteja, promova și monitoriza implementarea Convenției.

II. Observații

1. În ceea ce privește soluția propusă la **pct. 1** al inițiativei legislative, referitoare la modificarea art. 2 alin. (1) din lege, precizăm că aceasta nu este în concordanță cu art. 1 din același act normativ, potrivit căruia Consiliul de monitorizare a fost desemnat și înființat în vederea implementării Convenției.

De asemenea, din formularea propusă pentru art. 2 alin. (2) se înțelege că instituțiile sunt supuse în mod special monitorizării de către Consiliul de monitorizare, ori respectivele facilități sunt monitorizate de Avocatul Poporului sau Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială.

Referitor la propunerea de modificare a alin. (3) al aceluiași articol, precizăm faptul că monitorizarea implementării Convenției nu se rezumă la monitorizarea instituțiilor. Au fost desemnate puncte de contact cu rol în implementarea Convenției, iar Mecanismul de Coordonare are obligația de a asigura coordonarea implementării Convenției și a comunica permanent cu instituțiile cu responsabilități în domeniu.

2. Cu privire la **pct. 4** al inițiativei legislative, precizăm că nu suntem de acord cu soluția propusă pentru lit. l), pornind de la mandatul Consiliului care este stabilit în concordanță cu prevederile Convenției. Așa cum este prezentat la art. 3 din lege, monitorizarea respectării altor tratate sau legi internaționale nu poate deveni obligația acestei instituții. Titlul actului normativ face referire exclusiv la obligațiile ce decurg din Convenție.

În aceeași măsură, nu suntem de acord cu lit. m), având în vedere faptul că monitorizarea strategiilor și politicilor naționale în domeniul

protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități revine Guvernului, prin Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități (ANPD), care are și atributul de coordonator metodologic al domeniului.

Nu susținem nici formularea de la lit. q) și r), motivat de faptul că art.4 lit. a) precizează clar atribuțiile pe care le poate exercita Consiliul în acest sens – examinează în mod regulat respectarea exercitării drepturilor persoanelor cu dizabilități în cadrul instituțiilor prevăzute la art. 2 alin. (2).

3. Referitor la soluția propusă la **pct. 7** al proiectului de lege, referitoare la completarea art. 6 din lege cu o nouă literă, lit. d), semnalăm faptul că aceasta constituie discriminare pe criteriul naționalității, așa cum este prevăzut la art. 1 și art. 2 din *Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare*.

4. În ceea ce privește **pct. 9** al inițiativei legislative, cu privire la denumirea folosită pentru o parte dintre funcțiile publice din cadrul Consiliului de monitorizare, respectiv „*consilier de monitorizare*”, precizăm faptul că aceasta nu se regăsește printre denumirile utilizate de *Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, pentru funcțiile publice generale.

Prin urmare, în situația în care se are în vedere stabilirea unor funcții publice specifice, precizăm faptul că, prin raportare la atribuțiile exercitate, trebuie să existe o corelare între instituirea unei funcții publice specifice și existența atribuțiilor și responsabilităților specifice ce urmează să fie îndeplinite prin această funcție, precum și o corelare între aceste atribuții și alte tipuri de atribuții exercitate de personalul unei autorități/instituții publice.

Prin raportare la art. 7 alin. (3) din *Legea nr. 188/1999*, funcțiile publice specifice reprezintă „*ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, stabilite în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice*”, iar echivalarea acestora cu funcțiile publice generale se face, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, „*prin statutele speciale prevăzute la art. 5 alin. (1) sau, la propunerea autorităților și instituțiilor publice, de Agenția Națională a Funcționarilor Publici*”. Prin urmare, era necesară o normă care să precizeze natura funcțiilor publice de

consilier de monitorizare (dacă sunt funcții publice specifice), echivalarea acestora fiind realizată, potrivit legii, cu funcțiile publice generale.

Totodată, cu privire la modificarea prevăzută la art. 8 alin. (1), prin raportare la faptul că din instrumentul de prezentare și motivare nu reiese că numărul funcționarilor publici care își desfășoară activitatea în cadrul Consiliului de monitorizare rămâne același, apreciem că ar fi fost utilă menționarea în cuprinsul *Expunerii de motive* a efectelor juridice care se vor produce asupra raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici numiți în respectivele funcții publice, în situația în care funcțiile publice în cauză sunt ocupate.

Apreciem, totodată, că ar fi fost utilă o normă tranzitorie care să asigure respectarea drepturilor funcționarilor publici numiți în funcțiile de inspector de monitorizare, funcții a căror denumire se va schimba în consilier de monitorizare.

De asemenea, precizăm că, la stabilirea structurii organizatorice, ar fi fost necesară respectarea prevederilor art. 112 din *Legea nr. 188/1999*, precum și cele ale art. XVI din *Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare*.

5. La **pct. 12** din proiectul de lege, referitor la modificarea art. 9 alin.(3), Consiliul de monitorizare va putea închiria un spațiu pentru desfășurarea activității în cazul în care Guvernul nu poate asigura un sediu conform legislației în vigoare.

Precizăm că, potrivit prevederilor art. 15 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, și cele ale art. 15 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările ulterioare*, în cazul în care se fac propuneri de acte normative a căror aplicare duce la majorarea cheltuielilor aprobate prin buget este necesar să se precizeze eventualele influențe financiare, precum și sursele de acoperire a majorării cheltuielilor bugetare, iar măsurile propuse trebuie să fie compatibile cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieți prezentate în strategia fiscal-bugetară.

În acest sens, considerăm necesară analizarea necesității promovării măsurilor propuse ținând cont în mod special de necesitatea evitării unui impact financiar asupra bugetului de stat atât în anul curent, cât și pe

termen mediu, astfel încât să se evite creșterea deficitului bugetar și riscul depășirii marjei maxime permisă de reglementările europene.

6. Referitor la **pct. 13** al proiectului de lege, nu susținem propunerea de completare a art. 10 din lege cu un nou alineat, deoarece aceasta excedează atribuțiilor Consiliului, fiind în contradicție cu celelalte articole din lege care reglementează atribuțiile acestuia.

7. În ceea ce privește **pct. 16** al inițiativei legislative, contractul individual de muncă este contractul în temeiul căruia o persoană fizică, denumită salariat, se obligă să presteze munca pentru și sub autoritatea unui angajator, persoană fizică sau juridică în schimbul unei remunerații denumite salariu, conform art. 10 din *Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Potrivit art. 30 alin. (1) din legea menționată, „*Încadrarea salariaților la instituțiile și autoritățile publice și la alte unități bugetare se face numai prin concurs sau examen, după caz*”.

Art. 14 alin. (3) din Legea nr. 8/2016, coroborat cu art. 14 alin. (10) propus prin proiectul de lege, creează ambiguități în aplicare prin existența riscurilor de calificare a activității desfășurate printr-un protocol-cadru drept muncă fără forme legale.

De asemenea, menționăm că desfășurarea activității printr-un protocol-cadru nu presupune nicio formalitate în încheierea acestuia sau înregistrarea acestuia în Revisal, nefiind incidente în acest caz prevederile legislației muncii. Astfel, experții independenți nu vor putea beneficia de o serie de drepturi consacrate în legislația muncii: dreptul la preaviz, dreptul la concediu de odihnă etc.

Regimul juridic aplicabil protocolului-cadru este nedefinit, astfel experții independenți neputând fi circumscriși niciunei categorii de salariați, funcționari publici, demnitari etc.

Totodată, desfășurarea activității prin protocol-cadru nu conferă experților independenți vechime în muncă și specialitate și nu constituie stagiul de cotizare în condițiile legii.

8. Cu privire la modul de realizare a achizițiilor de lucrări, de produse sau de servicii de către una sau mai multe autorități contractante, indiferent dacă lucrările, produsele sau serviciile sunt destinate ori nu

realizării unui interes public, acesta este reglementat de *Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare*.

La **pct. 16** din proiectul de lege, prevederile alin. (10), propus a fi introdus la art. 14 din lege, pot fi interpretate ca fiind o excepție de la aplicarea legislației în domeniul achizițiilor publice. Precizăm că singurele excepții de la aplicarea *Legii nr. 98/2016* sunt cele expres prevăzute în Capitolul I, Secțiunea a 5-a „*Excepții*”, iar acestea sunt de strictă interpretare.

Printre excepțiile instituite se află și contractele de muncă (art. 29 alin. (1) lit. g) din *Legea nr. 98/2016*), însă forma alin. (10), propus a fi introdus, este neclară, în sensul că nu se clarifică natura relației contractuale dintre Consiliul de monitorizare și experții independenți care vor desfășura activități de monitorizare a implementării prevederilor Convenției, respectiv contract de muncă, în sensul prevederilor *Legii nr. 53/2003*, sau contract de prestări servicii.

Precizăm că, în cazul în care activitățile de monitorizare desfășurate de experții independenți reprezintă, de fapt, prestare de servicii, atunci selecția respectivilor experți independenți se va realiza în conformitate cu dispozițiile *Legii nr. 98/2016*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Viorica DANCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului